

dette Punkt? Jeg er ganske enig med Ministeren i, at man ikke skal lege med sligt, det har Københavns Kommunalbestyrelse heller ikke et Øjeblik tænkt paa. Man har rejst denne Sag paa Grundlag af en Budgetforhandling, som endte med Udsigten til et finansielt Overskud paa $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr., hvorefter Kommunen altsaa, hvis ikke noget uforudset indtraadte, vilde være i Stand til at bære den Mindreindtægt paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., her er Tale om, uden at der i mindste Maade kunde blive Anledning til Uro af den Grund. Derfor har man rejst denne Sag i god Tro, i Tro til, at Sagen kan gennemføres. Ikke for at lege med Følelser eller økonomiske Interesser eller noget som helst andet har man rejst den, og paa samme Maade haaber man naturligvis at kunne gennemføre den.

Minister Berntsen: Nu førte det ærede Medlem Diskussionen ind paa et andet Felt, hvor det forekommer mig, den ikke hører hjemme. Det ærede Medlem vil nu stille denne Forhandling i det Lys, at Ministeriet vil lægge Baand paa det kommunale Selvstyre, men det falder hverken mig eller nogen anden af det nuværende Ministeriums Medlemmer ind. Jeg for mit Vedkommende har været Kommunalmand i saa mange Aar og har kæmpet og arbejdet for det kommunale Selvstyre. Jeg forlader ikke min Ungdoms Idealer, heller ikke paa dette Felt. Men det er jo en Ændring i en gældende Lov, de Herrer tilsigter, og i et saadant Spørgsmaal har Ministeriet ogsaa Lov til at have en Mening. Og fra Ministeriets Side mener man, at det er en farlig Sag at ville stille Smaafolk her i denne Stad i Udsigt at faa et Børnefradrag paa 500 Kr., naar man alligevel ikke vover at sige, at de kan faa det. Vi skal ikke have ministerielt Enevælde o. s. v., deri har det ærede Medlem Ret, men vi skal leve under Lovens Forskrifter, og naar Loven foreskriver en Bestemmelse, bliver de Herrer nødt til at rette sig efter den. Det kan ikke nytte, de krymper sig. Der vilde rejse sig en berettiget Opposition mod den Kommunalbestyrelse, som ikke forhøjede Fradraget til 500 Kr., naar Loven en Gang tillod det. Jeg gentager, at Ministeriets Stilling til Spørgsmaalet er ikke dikteret af noget Ønske om at øve ministerielt Herredømme overfor Kommunerne, men kun af Ønsket om at handle i Kommunernes velforstaaede Interesse; og ikke blot Københavns Kommunes; thi ude over det ganske Land

vilde der blandt Smaafolk rejse sig en Bevægelse, naar de saa, at Kommunen her havde et saa højt Børnefradrag; man vilde da kræve noget lignende sat ind i den kommunale Skattelov, naar den skal revideres. Jeg siger derfor til det ærede Medlem (Hedebol): Lad os tage Sagen ganske praktisk. Det glæder mig, at det ærede 18de tingvalgte Medlem sagde det samme, at naar der først er vedtaget en Lovbestemmelse, hvorefter en Kommune kan forhøje Børnefradraget til 500 Kr., bør man, naar man vil handle forsvarligt overfor de smaa i Samfundet, anvende den Lovbestemmelse, man har været saa ivrig efter at faa indført.

Brandes: Jeg vil gøre opmærksom paa, at den højtærede Minister indtager et andet Standpunkt end det, Indenrigsministeren har taget overfor Bestemmelsen om Børnefradraget. Det er ikke saaledes, som — jeg ved ikke, hvordan jeg skal betegne den højtærede Minister — Minister uden Portefeuille Berntsen mener, at Indenrigsministerens Stilling har været den, at han af Angst for, at de smaa i Samfundet skulde blive skuffet, gik imod Fradraget paa de 500 Kr. Nej, det har ikke været Indenrigsministerens Stilling. Den har været denne: Jeg, som er Overformynder for Kommunerne — og det er Indenrigsministeren i Virkeligheden —, og som varetager Kommunernes Interesser endog mere end Kommunerne selv, mener, at Københavns Kommune ikke har Raad til et saadant Børnefradrag paa 500 Kr., og derfor foreslaar jeg, at man gaar imod det. Han har motiveret dette med, at den Erstatning, som Københavns Kommune mente at kunne faa for den $1\frac{1}{2}$ Million, var galt beregnet, man vilde ikke faa de Penge, man kunde ikke med de Lovbestemmelser, man havde, faa dem ind. Det var altsaa Indenrigsministerens Standpunkt. Indenrigsministeren er ligesom jeg gaaet ud fra, at naar Lovgivningsmagten nu var paa kaldt til at foretage denne Ændring med Hensyn til Børnefradraget, om at gaa indtil 500 Kr., vilde saavel København som Frederiksberg benytte denne Bemyndigelse. Der har ikke indenfor de to Kommuner, hvor man har diskuteret dette Fradrag, været rejst nogen som helst Tvivl, saa vidt jeg har kunnet følge Forhandlingerne, om, at man ogsaa vilde benytte Bestemmelsen. Det var derfor, jeg tillod mig overfor det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Peder Hedebol) at sige, at jeg tror ikke, det kan nytte noget nu at anføre som en Begrundelse